

[Holstein.]

lisering, som den højtærede Socialminister vil gaa til, en Reform, som han mente at kunne forelægge Tinget Forslag til om en Maaned, vilde komme til at koste? Intet.

Og de store offentlige Arbejder, som den socialdemokratiske Regering agter at sætte i Gang, hørte vi noget om, hvilke disse skulde være, eller hvor meget de skulde koste? Intet. Jeg maa jo sige, at jeg er ganske enig med Venstres ærede Ordfører, naar han udtalte, at naar Fagforeningens Ledere har Raad til at behandle et stort nationalt, offentligt Foretagende som Lille Bælts-Broen paa den Maade, de gør, saa har vi andre ikke Raad til at give dem Bevillinger til Storstrømsbro eller Strandvej fra København til Køge, eller hvilke andre gode kommunikationspolitiske Reformers der kunde tænkes.

Og saa var der jo endelig den store Reform, som utvivlsomt er en af Socialdemokratiets Kælereformer, Forøgelsen af Tjenestemandslønningerne, de saa haardt mishandlede Tjenestemænds Lønninger. Hørte vi antydningvis noget om, hvad denne Reform tænkes at skulle koste? Intet.

Nej, den højtærede Finansministers Budget er kun et teoretisk og et fiktivt Budget, og naar hertil kommer, at der er mange Forhold i de danske Statsfinansers Administration, som slet ikke faar Udtryk i Budget og Statsregnskab, synes jeg ikke, der er Grund til at se saa lyst paa Tingene, som den højtærede Finansminister gjorde. Der er maaske ingen Grund til at fortvivle, men der er heller ingen Grund til at være udpræget Optimist.

Jeg vil nævne, at et saadant Forhold som Spørgsmaalet om Statens mangeartede Garantier, dens Kautionsforpligtelser, Erhvervenes Laanefond, Statsboligfonden, Statslaanefond og andre Garantier for private økonomiske Foretagender slet ikke findes angivet paa Statsregnskabet, ikke findes som et Tillæg til Statsregnskabet.

Det Ministerium, nemlig Handelsministeriet, som er den højeste Statsinstans, sat til at vaage over Hæderlighed og Orden og Paalidelighed i det private Erhvervsliv, hvor det gælder Administration af Banker og Aktieselskaber o. s. v., forlanger, at Bankerne i deres Regnskaber skal fremsætte Redegørelse for deres Garantiforpligtelser. Jeg vil henstille til den højtærede Finansminister, som har indlagt sig saa umiskendelige Fortjenester, det skal jeg være blandt de første til at anerkende,

i Retning af Reformers med Hensyn til Statens Regnskabsvæsen, at han tager under Overvejelse, om det ikke vilde være betimeligt, at Statens Garantiforpligtelser, og hvad der kan tænkes for en forsigtig og fremsynet og omsorgsfuld Finansminister at maatte regnes med som sandsynlige Afskrivninger paa disse Garantiposter, blev angivet Rigsdagen enten af Finansministeren eller eventuelt som et Tillæg til Statsregnskaberne. Vil man have et korrekt Billede af de danske statsfinansielle Tilstande, maa man begribeligvis tage disse Forhold i Betragtning.

Der er et andet Forhold, som jeg heller ikke synes tages tilstrækkelig i Betragtning, og det er Virkningerne af den meget letsindige og umetodiske Statslaanepolitik, der er blevet ført her paa det nærmeste lige siden Krigens Begyndelse. Hvorledes vil Virkningerne af denne Statslaanepolitik blive i de nærmest kommende Aar? Vil det være muligt at konvertere disse forskellige Statslaan, som kommer til at ligge for, uden Tab, saaledes som Pengeforholdene nu stiller sig paa det internationale Pengemarked og herhjemme i øvrigt ogsaa? Er det overhovedet, saaledes som disse Statslaan er efter deres Form og Indhold, muligt i Virkeligheden at bygge et fuldstændig fast og solidt Budget, naar man skal regne med saadanne Størrelser og saadanne Udsving, som de medfører?

Med Hensyn til den sociale Lovgivning, som jo er den tidligere socialdemokratiske Justitsministers, vil jeg sige, at jeg hilser med Glæde, at denne Lovgivning er lagt i den højtærede Socialministers Hænder, og jeg skulde med Glæde medvirke til, at den Del af denne Lovgivning, som jeg vil kalde den sociale Ambulancelovgivning, den Lovgivning, som tager Sigte paa dem, der uforskyldt er blevet slaaet ud i Livets Kamp, de gamle, de syge og Invaliderne og de uforskyldt arbejdsløse, blev lagt saaledes til Rette, at den blev enklere og rationellere administreret, at Formen blev forbedret, saa den blev klarere og anskueligere for Menigmand, og at den samtidig efter sit Indhold blev af en saadan Karakter, at den kunde betragtes som et fast, urørligt Omraade en lang Aarrække frem.

Nu da vi har faaet en fast til Guldet knyttet Maaler for de økonomiske Værdier i Samfundet, synes det mig, at Tiden maatte være inde til at foretage en saadan Reform, og jeg synes, at ingen er bedre egnet til at gaa i Spidsen her end den højt-